

[S. Rasmussen.]

Finansminister i Gaar var inde paa at tale om, vil jeg gerne sige, at vort Forslag ikke blot tager Sigte paa Grundskylden, men ogsaa paa Ejendomsskylden; hvilket ligger deri, at vi udtrykkelig har sagt, at det Forhold, der — enten det nu er med Rette eller med Urette — bestaar mellem Grundskylden og Ejendomsskylden, ikke berøres af Lovforslaget. (*Indenrigsministeren* [Dahlgaard]: Kan De ikke se, at der staar det modsatte i Forslaget!). Ja, er der et eller andet i dette Forslag, der maaske ikke er affattet, som det burde være, er det noget, vi kan tale om i Udvalget, og saa er jeg meget villig til at rette det. Jeg siger kun her, hvad der er Meningen med Forslaget.

Den højtærede Indenrigsminister talte i Dag, særlig henvendt til mig, om Topprioriteter, idet jeg i Gaar havde udtalt mig noget om Kredittforeningsobligationer. Det er rigtigt. Det er nemlig min bestemte Opfattelse, at hvis man vilde lette det Tryk, som nu hviler paa samtlige Landbrug med 1 Milliard Kr., der gennem Skatte-lovgivningen er lagt ind som en Førsteprioritet i Landbruget, saa vilde man . . . ja, den højtærede Indenrigsminister taler i Dag om, at Kredittforeningsobligationernes Kurs er afhængig af Rentemarkedet, af Kapitalknapheden o. s. v., og det er rigtigt, det indrømmer jeg, men i det Øjeblik, man som her foreslaaet lettede Landbruget for 40 Mill. Kr. i Skatter om Aaret, vilde man sætte det danske Landbrug bedre i Stand til at svare de Renter, som nu skal svares. Jeg kan ikke forstaa, at den højtærede Indenrigsminister ikke kan indse, at der er en stor Forskel paa Skattebyrden og paa den Gældsstiftelse, som man fra Landbrugets Side og fra anden Erhvervsside er gaaet ind paa frivilligt. Det sidste er et Forhold mellem Laantagere og Laangivere, som er meget vanskeligt — jeg tror ogsaa, den højtærede Indenrigsminister har indset dette, for saa vidt angaar Landhypotekforeningen —, og som Lovgivningsmagten saa vidt muligt skal holde sig fra. Noget helt andet er det, at Lovgivningsmagten gennem Aarene har lagt en stor Prioritet ind i Landbruget, og det er derfor fuldkommen berettiget nu at kræve, at dette Tryk bliver lettet. Jeg tør forsikre Ministeren om, at det haster. Man kan selvfølgelig afvise dette Krav her i Landstinget og henvise det til Behandling i Kommissionen, men det haster. Den højtærede Minister siger selv, at det haster, men jeg synes, den høje Regering har været noget langsom i Vendingen.

Den har haft lang Betænkningstid, for der har i hvert Fald været Krise i Landbruget i de sidste 1½ Aar, men jeg tror ogsaa nok, det varede noget længe, inden den høje Regering kom til Forstaaelse heraf.

Den højtærede Indenrigsminister har Gang paa Gang spurgt, hvilke indirekte Skatter og hvilke Beparelser vi vil have, og sagt, at vi ikke i Lovforslagene har peget paa Dækning, men gjort os til Talsmænd for en letfærdig Politik. Dette er helt ved Siden af; vi har i hvert Fald gennem de foreliggende Lovforslag vist, hvordan Kommunernes Byrder kunde lettes. Jeg forstaa, at det vilde være rart for den høje Regering, om vi kom og sagde: de og de Skatter skal vi have, og de og de Indtægter. Men det maa dog i første Række være Regeringens Opgave. Vi siger: vi er villige til at give jer det og det, men saa maa det virkelig være Regeringen, der kommer med Lovforslagene — ellers ved jeg ikke, hvad vi har Regeringen til.

Den højtærede Indenrigsminister siger videre: Vi har indført Beparelser og agter at blive ved med det, vi agter at bringe Udgifterne ned. Her kunde jeg vende Spørgsmaalet om og sige til den højtærede Indenrigsminister: Hvad er det for Lovforslag, der særlig tager Sigte paa det? Vi har nok set nogle, men kan der ventes flere, maa vi saa ikke faa at vide, hvad det er for nogle, naar Ministeren er saa stærk i at forlange, at vi skal pege paa bestemte Forslag.

Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) udtalte: — og jeg kan godt forstaa, det ikke var saa behageligt for den højtærede Minister og Regeringen at høre —, at det var en skadelig Regering, vi havde. Det skal jeg nu lade staa for vedkommende Medlems egen Regning, men jeg tør forsikre den højtærede Minister om, at hvis den højtærede Indenrigsminister og dermed den høje Regering gaar imod disse Lovforslag, gaar imod Princippet i disse Lovforslag og ikke vil gaa ind i en reel Forhandling om dem, vil ogsaa jeg betragte Regeringen som skadelig — i hvert Fald paa dette Omraade; at der saa kan være andre Omraader, hvor det ikke gælder, er noget andet.

Jeg vil gerne gøre opmærksom paa en Udtalelse af den højtærede Handelsminister, som jeg ser i Dag i Bladene. Han siger:

„Alt i alt er vi udsat for de alvorligste Rystelser i vor Økonomi. Jeg tror nu, at det er nyttigt at sige, at dette ikke hidtil i tilstrækkelig Grad er gaaet op for store Dele af det danske Folk. Alt